

Posudek

Bakalářská diplomová práce: "Uplatnění informační profese ve strojírenství"

Diplomant: Michala Dvořáková

Vedoucí práce: doc. PhDr. Rudolf Vlasák

Klasifikace: výborně

Práce Michaly Dvořákové zasluhuje v každém případě vysokého uznání. Jednak proto, že si vybrala tak zajímavé a dnes nezaslouženě opomíjené téma skutečné a v současných reálných podmínkách potencionálně možné informační podpory našich výrobních podniků, a jednak pro způsob, jakým se s tímto tématem vypořádala. Neváhám hned úvodem konstatovat, že jde o zcela výjimečnou bakalářskou práci, která už má úroveň diplomové práce magisterské. Píšu to i proto, že sám naprosto necítím na výsledné práci zásluhu, jako její vedoucí jsem autorku zanedbával, a tak pracovala zcela samostatně. Když jsem se nakonec dočetl, co vypracovala, byl jsem upřímně mile překvapen.

Především je tato práce cenná provedeným průzkumem, objektivně ve svých výsledcích (mimochodem velmi zdařile prezentovaným) vyjadřujícím skutečný, nikoli radostný stav úrovně profesionality vedení našich strojírenských podniků. Je to zřejmě dáno stavem po privatizaci a také skutečností, že „hlavy“ dobrých podniků jsou dnes v zahraničí, včetně jejich informační podpory, kterou si tam rádi platí. Hned např. v Německu je tam k dispozici i celá soustava odvětvových vědecko-informačních center (FIZ), což u nás bylo spolu s privatizací zlikvidováno. Nicméně však i úvodní teoretické pasáže jsou zpracovány tak dobře, že důrazně doporučuji jejich zestručněnou verzi opublikovat (možná i s doprovodnou informací o výsledcích provedeného průzkumu) v Ikaru a možná i v některém jiném, třeba na podnikání orientovaném periodiku.

Pokud mám dále uvedené poznámky, nikterak nesnižují celkově mimořádně vysoké hodnocení této práce:

- nenašel jsem v literatuře záznam v textu na str. 9 citovanou práci Hayese, přičemž tento autor je citován zprostředkovaně z jiného data publikace Příbylovou,
- proč není v souvislosti se systémy, jako je KOMPASS, uveden také systém Dun and Bradstreet?

Naopak zase musím kvitovat i dílčí pasáže, jako např. celou podkapitolu 1.2.1 (moc se mi líbila paralela informačního pracovníka s podnikem na str. 12 dole) atd. Také je zajímavé (a zarážející) konstatování na začátku 16. strany o neexistenci místa pro „našeho člověka“ v současných podmínkách ČR.

Kromě doporučení publikace částí této práce doporučuji autorce, aby kontaktovala společnosti či organizace SPRIG, resp. IVIG, které se sice informační výchovou a vzděláváním u nás intenzivně zabývají, ale tak kvalifikovaně o tom, co by

informační profese a pracovník měli znamenat právě dnes, jak o tom píše autorka této práce, jsem se tam nedočel.

Závěr:

Jak už jsem uvedl, tato práce si zaslouží vysokého ohodnocení, zejména za celkové velmi důkladné pojetí specifické problematiky informační profese v rámci reálné situace našich (nejen) strojírenských podniků. Navíc je psána věcně, je přehledně rozčleněná a obsahuje velmi závažné faktografické údaje z průzkumu, využitelné aktuálně v českém prostředí. Zejména oceňuji právě aktuálnost a skutečně kvalitní provedení vyhodnocení situace a závěrů. A v neposlední řadě musím vyzdvihnout její nabídku informačních služeb (konkrétně) pro Weiler Holoubkov v 6. kapitole práce. Jako by už měla za sebou alespoň první ročník magisterského studia v zaměření informačním.

Vzhledem k těmto skutečnostem navrhuji hodnocení práce jednoznačně známkou "výborně".

V Praze 2.6.2009

doc. PhDr. Rudolf Vlasák